

Van een vogel die spreekt en een boom die zingt en van het goudgele water. — Nevensgaand sprookje kwam mij in de gedachten toen ik de Hemelvaartsdag te Gouda doorbracht en het genoegen smaakte bij de familie van E. den sprekenden parkiet te hooren. Veel hadden wij reeds van deze wondervogels gehoord, want er zijn zoo ettelijke bij de verschillende families, maar gelooven konden we het nog niet. Wij zijn nu overtuigd. Toen we om de koffietafel zaten, werd het parkietje losgelaten. Dadelijk vloog het eenige malen de kamer rond, zette zich op de gasten neer, op schouder, hoofd of hand, het liet zich gewillig rondragen, snoepte van de suiker, pikte kruimpjes koek weg, slurpte een beetje melk uit 't kannetje en riep op eens: »lekker, jonges hoe lekker!« Dat was het begin. Nu vloog het weer rond, zette zich op de pendule en begon tegen zijn spiegelbeeld in den grooten penantspiegel te coquetteeren: »dag parkietje, dag lieveling, dag schattebout, zoete parkiet« en zoo verder allerlei zoete naampjes, het maakte eenige komische buigingen en fluitend vloog hij weg. Op de lijst eener schilderij zong hij nu heel duidelijk en maatvast: »Kobussie, Kobussie, kijk je nog eens om!« Toen de tafel gedekt was werd hij gevangen en weer in de kooi gezet, wat hem niet erg beviel, want hij zei niets meer. Na de lunch heeft het beest ons weer kostelijk vermaakt, want hoe komisch klonk het opeens: »potverdikkie, abramprikkie, dag mijnheer Jan, dag moeder Piet, parkietje zoet«. En toen de goed gedresseerde hond Nora binnen kwam vliegen was het opeens: »zoete hondje, ks, ks, ks, sah, pak ze; achter liggen, zoek« en allerlei bevelen heel duidelijk verstaanbaar. 's Avonds werd de koffie opgeschonken en opeens hoorden we van uit de kooi: »Zoo, schenken jullie de koffie op, mag parkiet er uit?« Ongelooflijk, niet waar?! Is het beest eenmaal op zijn praatstoel, dan ratelt hij alles af. Men kan het treffen, want velen komen op bezoek, om zich van een en ander te overtuigen en dan doet hij geen bek open. Het spoedigst raakt hij los, als hij zijn beeld ziet in een spiegel of in een zilveren lepel. Twee maanden aanhoudend voorspreken geeft al succès en heeft zoo'n parkiet eenmaal een paar woorden gesproken, dan leeren ze vlug aan. Ze weten, wat ze zeggen. Een, die aan asthma lijdt zegt, als hij 't te kwaad krijgt: »Och, och, wat heeft parkiet het weer benauwd«.

v. T.

Kokerjuffers. — Wie kan mij inlichtingen verschaffen omtrent het kweeken, voeden, enz. van kokerjuffers (liefst uit eigen ondervinding).

Amsterdam, v. Eeghenstraat 59.

G. A. BEUNDERS.

Branchipus. — Wederom werden dit jaar, sinds 1 April, een zeer groot aantal exemplaren waargenomen in dezelfde sloot in Velp (N.-Br.) als verleden jaar (zie *D. L. N.* jrg. 17, pag. 94). Hun aantal was 15 April al merkbaar afgenomen en ze waren veel minder levendig als die van vroeger datum. *Apus* werd, evenmin als verleden jaar, gevonden in deze sloot.

Heemstede.

C. WILLEMSE.

Draba muralis. — Bij deze kan ik u mededeelen, dat ik bij Zwolle aan den IJseldijk *Draba muralis* gevonden heb.

Dedemsvaart, 27 April '13.

J. D. RUYS,

leerling gymnasium te Zwolle, 3e kl.

't Vangen van nachtegalen. — Uit m'n jongens jaren herinner ik me 't volgende:

De nachtegaal is een nieuwsgierige vogel en hiervan wordt gebruik gemaakt. Daar hij in een vast boschje zit te zingen, sluipt de vanger behoedzaam dicht in zijn nabijheid, grabbelt wat in de doode bladeren, en legt dan „lijm gorzegies" op die plaats. Voorzichtig trekt hij zich daarna terug. De vogel, gedreven door zijn nieuwsgierigheid, verlaat zijn zitplaats om te zien wat daar was, en huppelt zijn noodlot tegemoet.

Zwolle.

B. G. RUTTINK.

Buntpijlen. — Vorig jaar vond ik in driejarig hakhout een nest geheel van buntpijlen (het gras der beltheiden) gemaakt. Van welken vogel is dat?

W. BÉCHTOLD.

Kan zeer goed een nest van de grasmusch geweest zijn. Ik vond veel grasmuschnesten die geheel van helm gemaakt waren. T.

Witte Doovenetel. — Bij Meppel heb ik gevonden witte doovenetel, die merkwaardige afwijkingen vertoont. De stengel is *zeskant*. Aan *alle* knoopen zitten drie bladeren, zoodat de schijnkrans ook uit drie bijschermen bestaat. De regelmatigheid in de afwijkingen doet mij denken, dat het meer dan een *speling* is. (Aan den Ringdijk bij Amsterdam groeide indertijd een dergelijke. H.). Talrijke, overigens gewone, ex. met in het midden diep ingesneden bovenlip (echter niet aan alle bloemen op dezelfde plant) zag ik. (Dit komt meer voor en is een ziekelijk verschijnel. H.)

Meppel.

H. DE BOER,

Onderwijzer a/d Chr. Normaalschool.